

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Crisis Theologica

Cárdenas, Juan de

Sevilla, 1687

Cap. VI. An hoc decretum sit declaratorium simul, & prohibitorium?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75689)

CAPVT VI.

An hoc decretum sit declaratorium simul, & prohibitorium?

SUMMARIUM.

Quid prohibeatur in hoc decreto? n. 110.

Hec prohibitio obstringit conscientiam.

n. 111. Et quidem sub culpa gravi in materia gravi. n. 112.

Quomodo decretum sit declaratorium? n. 113. & seqq.

110. **E**X art. 5. deprompta sunt ea, quæ sequuntur. [Hoc decretum esse prohibitorium, ex ipsis terminis patet. Vtitur enim verbo prohibendi. Prohibetque primo, nequis prædictas propositiones doceat, defendat, edat, aut de ijs disputative publice, aut privatim, nisi impugnationis causa, tractet: idque prohibet sub pæna excõmunicationis latæ sententiæ, Romano Pontifici reservatæ. Prohibet secundo omnibus Christi Fidelibus, ne prædictas opiniones, aut aliquam ipsarum ad praxim deducant.

111. Hanc prohibitionem obstringere conscientias, manifestum est. Nam prohibitio, quæ proponitur sub pæna excõmunicationis latæ sententiæ, qualis est prima pars prohibitionis relatæ, ad conscientiam dirigitur. Item prohibitio, quæ fit *in virtute sanctæ obedientiæ, & sub interminatione divini iudicij*, evidenter indicit obligationem conscientiæ, ut omnes doctores, nemine discrepante, fatentur. Deinde id decretum respicere conscientiam, patet ex illis verbis pro-cemij: *In segregandis noxijs doctrinarum pascuis ab innoxijs, & postea, in praxi perniciosas.*

112. Eam autem prohibitionem obstringere conscientias graviter, dum

versatur in materia gravi, certum est. Et quidem hoc decretum Innocentij XI. aliquas damnat propositiones, quæ negant esse peccatum, quod est peccatum veniale. In quo qui oppositum operatur, peccat venialiter; qui autem docuerit, nullum esse peccatum, neque veniale, peccabit mortaliter, quia sustinere eam doctrinam est materia gravis, & scandalosa.

113. Constat etiam, hoc decretum esse declaratorium. Declaratio enim nihil aliud est, quam manifestatio alicuius veritatis, quæ ab aliquibus ignorari, aut in dubium verti posset: hoc autem decretum manifestat, eas sexaginta quinque opiniones esse scandalosas; de quo quis dubitare posset propter aliquos Theologos aliter censentes. Et quidem decretum expresso iudicio damnat eas opiniones ut scandalosas: non potest autem id fieri, nisi asserendo, & manifestando eas esse scandalosas: sicut sententia, quæ damnat aliquem ut furem, est vera sententia declaratoria criminis.

114. Sed & in alio sensu hoc decretum declaratorium est, id est, declaratio aliarum legum Canoniarum. Damnatur enim hoc decretum multas propositiones, quæ versantur in materia iuris canonici: quæ propositiones ab aliquibus putabantur probabiles; quia aliter intelligebant leges illas canonicas, aut putabant, illas non obligare. Pontifex ergo, dum damnat propositiones, manifeste declarat, quo sensu eiusmodi leges accipiendæ, & intelligendæ sunt.] Huc usque in eo art. 5.

116. Ab aliquibus putabatur probabile id, quod dixit Tridentinum, eligendos esse digniores ad præfecturam Ecclesiarum, non esse intelligendum cum toto rigore illud verbum *digniores*. Dum ergo Pontifex damnat eam propositionem 47. expresse declarat,

Claratur, illud decretum intelligendum esse de dignioribus in toto rigore, & excludendas esse eas tres interpretationes, quæ relaxant vim decreti Tridentini.

116. Eodem modo dum damnatur propositio 52. quod præceptum servandi festa non obligat sub mortali, declarat intentionem Ecclesiæ esse obligare sub mortali. Idem cernitur in propositione 53. de eo, qui audit simul duas medietates Missæ, aut quatuor eius partes: et in propositione 54. de ea, qui non potest recitare Matutinum, quod non teneatur ad reliquas horas recitandas: in his enim declarat Pontifex, quomodo ea Ecclesiæ præcepta intelligenda sint.

CAPVT VII.

An hoc decretum sit definitio Pontificia?

SVMMARIVM.

Hoc decretum non continet definitionem articuli Fidei. n. 117.

Definitio quandoque sumitur pro declaratione doctrinæ. n. 118.

Damnatio opinionis de absolutione inter absentes vocatur ab authoribus definitio. n. 119.

Id, quod docet Pontifex tamquam certum, dicitur definiri. n. 220.

Hoc decretum est definitio Pontificia secundo modo. n. 121. & seqq.

117. **E**X art. 6. deprompta sunt quæ sequuntur. [Hæc vox *Definitio*, quod attinet ad præsens institutum, dupliciter usurpatur. Primo pro decisione, seu declaratione articuli Fidei. Et in hoc sensu id decretum non esse definitionem, patet. Nam Pontifex in ijs decretis non declarat, aliquid eorum esse articulum Fidei. Et quidem si id declararet tamquam articulum Fidei, verificaretur, credendum esse tamquam articulum

Fidei, eas propositiones esse falsas; unde hæreticus esset, qui eas propositiones veras assereret; at que adeo ea propositiones essent hæreticæ. Quis autem audebit asserere, eas propositiones esse hæreticas vi eius decreti, in quo Pontifex dumtaxat, illas damnat ut scandalosas? quamvis non dicat, esse scandalosas dumtaxat, sed ut minimum.

118. Secundo usurpatur ea vox *Definitio*, pro qualibet declaratione Pontificis, quam circa doctrinam tradit ut omnino certam, & indubitabilem. Itaque cum Pontifex Summus aliquid in materia doctrinæ decidit ut certum, & absque periculo errandi, dicitur id definire. *Nam definire, & pro certo decidere*, idem sunt. Et revera esse alias definitiones Romanorum Pontificum, præter eas, quæ sunt declarationes articulorum Fidei, patet ex communi Doctorum sensu, pænes quos est, à quibus desumenda est usurpatio, & significatio nominum, ut late ostendi in 1. part. Crif. Theol. disp. 12. n. 65.

119. Sic loquitur P. Suarez tom. 4. in 3. part. disp. 19. sect. 3. n. 16. ubi agens de damnatione Clementis VIII. opinionis de absolutione inter absentes, ait: [Est igitur iam dicta sententia certa in gradu à Pontifice definita.] Et P. Vasquez tom. 4. in 3. part. quæst. 91. art. 4. dub. 2. n. 1. de eodem argumento tractans, ait: [Ante quam Clemens VIII. *definisset*, ac determinasset opinandi licentiam circa præsentem controversiam, &c.] Et P. Arriaga tom. 8. disp. 50. num. 20. agens de eodem decreto Clementis VIII. ait: [Post *decisionem* Clementis VIII.] &c. Decidere autem, & definire sunt termini æquipollentes. Et P. Conink de Penitentia disp. 4. num. 61. ait: [Iam vero cautius hac de re agendum est post *definitionem* Clementis VIII.] Qui author lib. 1. de actib. supernatur. disp.

Suar.

Vasq.

Arriaga.

Conink.